

عنوان مقاله:

تبیین عناصر هویتی در معماری خانه های مسکونی در تقابل با معماری معاصر

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی معماری، عمران، شهرسازی، محیط زیست و افق های هنر اسلامی در بیانیه گام دوم انقلاب (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

مینا قیصری - دانشجوی دکتری، گروه معماری، واحد سمنان، دانشگاه آزاد اسلامی، سمنان، ایران

حسین مرادی نسب - استادیار گروه معماری، گروه معماری، واحد سمنان، دانشگاه آزاد اسلامی، سمنان، ایران

خلاصه مقاله:

ورودی نقطه شروع رابطه مخاطب با اثر است و خصوصیتی از آشنا بودن، آشنا کردن، قابلیت دیده شدن تا دعوت کنندگی را در خود دارد. ورودی، عنصر شاخص معماری ایرانی است که به عنوان فضای ارتباطی؛ بین بنا با فضاهای شهری شناخته شده و غالباً معیاری برای تشخیص ارزش است که می توان هویت معماری سنتی را در آن مشاهده کرد. بنابراین بررسی این موضوع می تواند ضروری باشد، چراکه ملاحظات نشان می دهند که نه تنها روند تکامل طراحی فضاهای ورودی در معماری معاصر ایران متوقف شده، بلکه یک روند نزولی و انحطاطی را طی می کند. علاوه بر این عدم تمایز عرصه های عمومی، نیمه عمومی و خصوصی، عدم تفکیک فضای عبور با فضای دسترسی، فقدان خوانایی فضای ورودی، فقدان یا ضعف کارکردهای اجتماعی و فرهنگی ورودی ها و بی توجهی به طراحی فضاهای ورودی متناسب با کارکرد بنا از دیگر نکاتی هستند که در بسیاری از ورودی های بناهای معاصر مشاهده می شوند، درحالی که در معماری سنتی الگوهای معین، شناخته شده و کارآمدی وجود داشته است. آیا الگوی ورودی خانه های سنتی می تواند در دوره معاصر ایرانی تاثیرگذار باشد. هدف اصلی این مقاله تبیین عناصر هویتی در معماری خانه های مسکونی می باشد. این مقاله عناصر موجود هویتی خانه ها را مورد بررسی قرار داده، و پس از آشنا نمودن با مفهوم هویت به بررسی هویت در معماری سنتی خانه های ایرانی و مقایسه خانه های معاصر می پردازد. و این مقاله در نهایت به این نتیجه می رسد که هویت بیش از آنکه معطوف به گذشته باشد به پیش معماران مرتبط می باشد.

کلمات کلیدی:

عناصر هویتی معماری سنی، مسکن سنتی ایرانی، هویت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1612881>

